

L'àrea dels anomenats Països Catalans és constituïda, dins l'Estat espanyol, per tres països: Catalunya, País Valencià i les Illes Balears i hi ha hagut, i encara hi ha, algun problema o discussió pel que fa a llurs banderes, que voldria aclarir o, almenys, intentar-ho, des d'una posició no polititzada, el més objectiva possible.

El que és indiscutible i fora de tot dubte (per més que alguns historiadors aragonesos s'entestin a negar-ho, prenent que és aragonesa) és que la bandera de Catalunya, una de les més antigues d'Europa, si no la més antiga, és la bandera que originàriament era dels comtes de Barcelona, de la seva família, de la seva dinastia (la dinastia Bel·lònida), i que, per la seva pròpia voluntat va ésser territorialitzada a finals del segle XIV al comtat de Barcelona, que és el mateix que dir al Principat de Catalunya. Perquè aquest ens geogràfic no és res més que el nom que aplega els comtats o territoris que els comtes de Barcelona van anar fent seus a través d'enllaços, incorporacions o pactes de vassallatge: Girona el 878, Osona vers el 879, Besalú el 1111, Cerdanya el 1117, Tarragona el 1157, Rosselló el 1172, Pallars Jussà el 1192, Urgell el 1314 (o si hom vol el 1414), Empúries el 1325 (o si hom vol, el 1401) i Pallars Sobirà el 1481, per això l'himne nacional de Catalunya, "Els Segadors", diu, en una de les seves estrofes, "Catalunya comtat gran".

Pel que fa a la territorialització, podreu veure i comprovar que és claríssima en les pròpies paraules dels nostres sobirans (propietaris indiscutibles de l'ensena i de l'escut), en aquests dos exemples:a) El Parlament de Barcelona, de 1396. La reina Maria de Luna, una aragonesa, -cal remarcar-ho- en relació a la tramesa d'un estol per anar a Sicília a recollir el seu marit, el comte-rei Martí I l'Humà, va dir "que les galeas no porten banderas [...] sinó del comptat de Barchelona, ço és, barres grogues e vermelles tantsolament".b) Les Corts catalanes de Perpinyà, de 1406. El mateix comte-rei, Martí I, va manifestar que el seu besavi (el comte-rei Jaume II), quan el 1323 va enviar el seu fill Alfons (futur comte-rei Alfons III el Benigne), a la conquesta de Sardenya, li va fer a mans la bandera tot dient-li "fill, jo us dono la bandera nostra antiga del Principat de Catalunya, la nostra bandera reial".

Però és que hi ha molts més exemples en textos semblants. N'hi ha un, però, on l'evidència és palesa: les Corts aragoneses de 1678, van aprovar "*que las vanderas de las compañías lleven los bastones de Borgonya en el mejor lugar y para que se diferencien de los de Cataluña*". Més clar, l'aigua.

Doncs bé, penso que és evident que l'únic país que pot ostentar la bandera groga i vermella quadrifaixada sense cap additament és el Principat de Catalunya (amb la Catalunya Nord inclosa). Ara bé, això no vol dir que els altres territoris que van formar part de la Corona d'Aragó no puguin usar també el senyal dels comtes de Barcelona, que van ser llurs sobirans. És lògic i evident.

Passem ara a veure quines són o quines haurien de ser les banderes dels països que van formar part de l'antiga Corona d'Aragó:a) Sardenya. Aquí no hi ha problema perquè la seva bandera (usada des del segle XV i oficialitzada pel govern italià el 1952), és blanca amb una creu plena vermella cantonada de 4 caps de moro negres. Aquesta bandera figura també al tercer quarter de l'escut oficial d'Aragó i els aragonesos l'anomenen *Cruz de Alcoraz* (És la creu que els

nostre sobirans anomenaven “senyal antich Daragó”).b) Mallorca o les Illes. Prescindint de si era la de la Ciutat de Mallorca o la de tot el regne, prescindint de si el color del pal, al pal de la bandera, ha de ser morat o blau, i de si el castell blanc ha d'anar vertical (que seria el més correcte) o tombat o ha de tenir tres o cinc torres, la bandera és groga amb quatre faixes vermelles i un pal morat al pal, amb un castell blanc, al centre.c) València. La meua opinió, prescindint també de si era la bandera de la Ciutat de València o de tot el regne i de si la corona ha d'anar dreta (que seria el més correcte) o tombada (i no aquesta mena de filigrana que han posat), és que hauria de ser groga, amb quatre faixes vermelles i un pal blau al pal de la bandera amb una corona (o coronell) reial groga, al centre.d) Aragó. El més lògic seria que la bandera aragonesa fos groga, amb quatre faixes vermelles i un pal blau al pal amb la creu blanca d'Aínsa o d'Ènyec Arista, a la part superior. Els propis reis d'Aragó del Casal de Barcelona diuen que és el senyal antic del regne d'Aragó. Alguns exemples: “*Señales Daragón antiguos, y es saber, el campo cárdano y las cruças blanchas, segund que antigament los Reyes Daragón los solian fazer*” (Pere el Cerimoniós, 1373); “senyal antich d'Aragó, lo camp blau e la creu blanca” (Joan I, 1384); “dos draps blaus de terre ab creu blanca Daragó... un estandart de tafetà blau ab creu blanca Daragó... tres senyals Daragó de la creu blanca” (reina Margarida de Prades, 1410), etc.

Si, algun dia, els anomenats Països Catalans s'arribessin a constituir en una sola nació, en aquell moment i, només aleshores, la bandera indiscutible del conjunt d'aquests Països podria ser la groga amb les quatre faixes vermelles, sense cap més additament. Però, i Catalunya, quina tindria aleshores? Penso que el més indicat seria una bandera groga amb quatre faixes vermelles i un Pal blanc al pal, amb la creu plena vermella anomenada de Sant Jordi.